

Scénář Josef Kuběnka – rozhovor 8.12. 2021

Základní škola Červená Voda

1. Vstup: Josef Kuběnka je významnou osobností obce Červená Voda. Dnes ho známe především jako ředitele Domova důchodců svaté Zdislavy a místního politika. Jeho cesta životem však nebyla snadná.

(Nahrávka č. 1)

Pamětník: 0:35 – 1:20 – „Dětství jsem měl takové složitější"... "Když mi bylo 5 roků, tak přijel předseda JZD za tátou, že ho zavřou jako kulaka, jestli nekoupí zpátky toho koně, kterého prodal. Táta řekl, že nikdy do JZD nevstoupí, a když tohle slyšel, že ve středu by pro něj přišli, tak sedli do auta a jeli koupit toho koně zpátky. Tatra 111, opilý šofér, pomocník a táta byl mrtvý. Bylo mu 29 let, mně 5 a mamince 30 let. A v márnici mu ještě někdo ukradl všechny peníze, které měl u sebe. Takže máma byla sama, 12 hektarů pole, plný chlév dobytka a chlapce, kterému bylo 5 let."

(Nahrávka č.2)

Pamětník: 0:44 – 1:12 – „Já jsem rád jezdil, běhal jsem závody na běžkách." To už ta práce v zimě nebyla, to mě maminka nechala a volejbal. Vyhrál jsem nějaký přebor, také to je věc, na kterou nikdy nezapomenu. Měl jsem někde jet, už ani nevím, kde a říkám mamince, že bych tam chtěl jet, abych byl v novinách. „To byla strašně chytrá žena". „Jo, aby si byl v novinách, víš co udělala?" Vzala noviny, položila je na zem a říká: „Stoupni si na ně a budeš v novinách". A bylo to vyřešené. „Ne, že někde pojedu".

(Nahrávka č.1)

Pamětník: 2:43 – 3:05 – „Nic mi nespadlo do klína." Musel jsem vždycky o všechno hrozně bojovat, a co člověk lehce získá děvčata, tak si toho neváží. "Já to tvrdím svým synům, vnukům, tady zaměstnancům, protože tak to je v životě. Za čím musíš jít, co je tvůj cíl. Vy jste mladí, šikovní. Vy máte neskutečné možnosti, které my jsme neměli"

2. Vstup: Josef Kuběnka si váží lidí, kteří mu pomáhají nebo pomáhali v uskutečňování jeho snů. Ať už šlo o opravy památek a kostelů v obci, tak budování Domova důchodců.

(Nahrávka č.1)

Pamětník: 18:32 – 18:43 - „Víš, musíš si vážit lidí, kteří Ti kdysi pomohli, když teď už Ti nějak pomoci nemohou." „Ale na ty nemůžeš zapomenout." To nemůže být tak, že už mně nepomůžeš, už mě neznáš.

3. Vstup: Komunisté si tu podle Josefa Kuběnký hráli na něco, co nebyli a ani po revoluci to v obci nebylo snadné. Zažil to jako zakládající člen Občanské demokratické strany v obci.

(Nahrávka č.2)

Pamětník: 1:26 – 1:42 „Bylo to, to nejhorší, co nás mohlo potkat holky, veďte tomu". „Ti, kterých se to netýkalo, a kteří do toho nespádli, kteří jenom tak bruslili a Ti, kteří si stáli za svým." Ti, kteří stáli a chodili do kostela, tady nemohli učit."

4. Vstup: Josef Kuběnka žije svou prací. Podařilo se mu za 200 milionů zmodernizovat a rozšířit domov důchodců a vybudovat tým zaměstnanců na které je hrdý. Z našeho rozhovoru jsme také cítili, jak se ho dotýkají osudy obyvatel domova a že mu záleží na tom aby se v Červené Vodě cítili dobře.

(Nahrávka č.2)

Pamětník: 15:12 – 15:25 *Dneska už mám 101 zaměstnanců, mám 150 obyvatel. „A víš, snažíš se pro ně udělat maximum.“ Když je spokojený obyvatel, tak musí být spokojený zaměstnanec. A kdy je spokojený zaměstnanec, no když má to, co mohl mít.*